

 Jan Brzechwa

Samochwała

Samochwała w kącie stała

I wciąż tak opowiadała:

„Zdolna jestem niesłuchanie,
Najpiękniejsze mam ubranie,
Moja buzia tryska zdrowiem,
Jak coś powiem, to już powiem,
Jak odpowiem, to roztropnie,
W szkole mam najlepsze stopnie,
Śpiewam lepiej niż w operze,
Świetnie jeżdżę na rowerze,
Znakomicie muchy łapię,
Wiem, gdzie Wisła jest na mapie,
Jestem mądra, jestem zgrabna,
Wiotka, słodka i powabna,
A w dodatku, daję słowo,
Mam rodzinę wyjątkową:
Tato mój do pieca sięga,
Moja mama – taka tęga,
Moja siostra – taka mała,
A ja jestem – samochwała!”

Po przeczytaniu

1. Jaki jest nastrój utworu? Które spośród zgromadzonych wyrazów najtrafniej go opisują? → **Przypomnij sobie: nastrój utworu, s. 339**
poważny, smutny, groźny, żartobliwy, żywiołowy, spokojny, radosny
2. Wymień cechy i umiejętności, którymi popisuje się dziewczynka.
3. Do którego wersu odnosi się ilustracja obok tekstu? Jak rysownik odczytał słowa bohaterki utworu?
4. Wyjaśnij, jaka jest różnica pomiędzy chwaleniem się a przechwalaniem.
5. Jak – Twoim zdaniem – przechwalanie się jest odbierane przez innych?
- 6. Odpowiedz, jakimi osiągnięciami, wiedzą lub umiejętnościami warto się pochwalić. Użyj podanych czasowników.

wiedzieć, potrafić, umieć

Polecenia:

1. Zapisz temat w zeszycie.
2. Odsłuchaj wiersza „Samochwała” (Internet)
3. Określ nastrój wiersza (pol. 1.).

Temat: Czy należy się chwalić? „Samochwała” J. Brzechwy.

4. Zrób pol. 2 i 3.
5. Pogrupuj wady i zalety

WADY

ZALETY

koleżeńska, skarżypyta, miła, kłamczucha, pracowita, obrażalska, pomocna, spóźnialska, pogodna, kłótniwa, odpowiedzialna, zazdrosna, zaradna, samolubna, wesoła, bałaganiara, prawdomówna